

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 19. SZÁM 2009. MÁJUS 21.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

AZ EU MAI URAI

**A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT SZERINT
AZ EU-SZERZŐDÉST ÚJRA KELL TÁRGYALNI, AMENNYIBEN
BRÜSSZEL URAI TOVÁBBRA IS KIZÁRÓLAG A GAZDAG ORSZÁGOK,
A TŐKE ÉRDEKEIT VESZIK FIGYELEMBE**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KIVÁGÓ IVÁN GYÖRGYNÉ

Bevallom őszintén eddig fogalmam sem volt arról, hogy ki is valójában Kivágó Iván Györgyné, a szocialisták börtönben lévő Hunvald Györgyöt helyettesítő képviselője.

Gondoltam nem veszítettem sokat. De, tévedtem! Ez az asszony egy hős! Korunk hőse! Képzeld el, hogy micsoda bátorság kell ahhoz, hogy a szocialista rendszer kémelhárításának egykori munkatársaként, nő léte állást vállaljon a mai politikai haramiák között. Az ember még a sajátjai között sem lehet nyugodt, illetve ott főleg nem! De ez még semmi! Azonnal igent mondott a párt hívó szavára, és bevállalta egy teljes napra a budapesti képviselőséget. Aztán lemondott. Bár ez egy kicsit gyanús. Nem vette volna észre, hogy ez már nem az a párt, mint amikor a kémekeket üldözte? Vagy talán a szociknak volt valamilyen ellenállhatatlan érvek vele kapcsolatban? Ez utóbbit el tudom képzelni a szocikról.

Az egészben nem Kivágó Iván Györgyné személye az igazán tragikus. A mai MSZP a tragikus, amely pitiáner érdekéért nevetségessé teszi Budapestet, a fővárosi közgyűlést, és némileg az egész önkormányzati rendszert.

VÁLASZTÁSI TRAGIKOMÉDIA

Egyébként van más tragikusan komikus is a mi kis világunkban. A magyar választási rendszer. Ha azt hiszed, hogy a választási rendszer azért van, hogy a nép akarata érvényesüljön, tévedsz. Ha még azt is gondold, hogy az egész herce-hur-

ca azért történik, hogy a te életed szebb legyen, már jobb, ha haza se mégy: kórházi eset vagy.

A választási rendszer a mi kis polgári demokratikus rendszerünkben három dologért létezik. Az egyik a színház. Mindennap eljátsszák neked, hogy néphatalom van, demokrácia van, szakmailag hozzáértők és nem közönséges tolvajok ülnek a parlamentben. Ez nagyon kell, mert egyébként az összes dühödöt, amiből mostanság van bőven, a politikusokon élnéd ki. A tőkés választási rendszer azért is kell, hogy a tőke ellenfeleit távol tartsa a hatalomtól. Gondold el, ha mindenki bekerülne a parlamentbe, mi lenne! A demokrácia nem azt jelenti, hogy minden réteg, minden nézet képviselői ott lehetnek, hanem azt, hogy a kapitalizmus előtt térdre vágódó pártok és politikusok beléphetnek. Lehetne persze javítani. Például eltörölni a közgyűlésnek örvendő kopogtatócédula rendszert, hogy ne zaklassák a népeket minden este több párttól is. Mondom, lehetne, de aligha lesz változás, mivel a tőkés pártoknak ez alapvetően megfelel.

Szerintem az igazi megoldás más: a tőkés választási rendszert meg kell szüntetni, és olyat kell helyébe tenni, ami a dolgozók érdekeit szolgálja.

INGATLANADÓ

Bajnai egy percig sem volt számomra rokonszenves, de az az ötlete tetszett, hogy ultimátumot adott a szociknak is és a szabad madaraknak is, mondván, hogy csak akkor vállalja el a miniszterelnöki bulit, ha mindenki aláír egy papírt. Nem tudom, hogy mi volt a papírban, de a hírek

szerint a képviselőknek vállalniuk kellett, hogy megszavazzák Bajnai politikáját. Ez már valami, gondoltam, nem aprózza el a dolgokat! Nálunk ugyanis a demokráciára hivatkozva egy perc alatt mindent szétvitatkoznak. Ezek persze nem igazi viták. Valaki bedob egy infót, amit aztán vagy cáfolnak, vagy megerősítenek, vagy egyszerre nem cáfolnak, és nem erősítenek meg.

Itt van például az ingatlanadó. Bedobták, másnap hozzátettek számokat, aztán kiderült, hogy ez nem is ingatlanadó, hanem vagyonadó, illetve mégis ingatlanadó, csak olyan, mint a vagyonadó, illetve még nem is adó, csak terv. Bajnai úr nem különb elődjénél. Ő sem tud rendet teremteni a csapatában, és ami még fontosabb: a politikája maradt ugyanaz: minél többet kihúzni a dolgozó emberből, minél jobban a szegényekkel megfizettetni a gazdagok jólétét, ingatlanadóval vagy anélkül.

A TUDATLAN MAGYAROK

Tabajdi Csaba EP-képviselő kicsit leharcolt öltönyben tartott beszédet a múlt héten. Igaz, hogy az öltöny visszafogottságát kellemesen ellensúlyozta a rózsaszínű ing és az ugyancsak rózsaszínű nyakkendő, ami olyan szép, hogy egész ars poeticával felér.

De most nem erről van szó. Képviselő úr kiosztott bennünket, csóró, tudatlan magyarokat. A magyar lakosságban nem tudatosul igazán, mit köszönhet az Európai Uniónak – mondta Tabajdi képviselő úr.

Képviselő úr! Térdre borulunk Ön előtt, buták, korlátoltak, és hálátlanok vagyunk. Miért nem hálálkodunk az EU-nak minden nap, hogy nem kell vesződni a magyar mezőgazdasággal, mert lassan nem lesz? Miért nem imádkozunk minden este, hálából azért, hogy nyugati cégek felvásárolták a magyar piacot, mi meg jószereivel be sem tehetjük hozzájuk a lábunkat? Miért nem ujjongunk azért, hogy az árak már olyanok, mint Bécsben, de a bérek a tizedét sem teszik ki az osztrák béreknek? Tényleg, nem is értem: miért?

THÜRMER GYULA

A FIATALOK HELYZETE KILÁTÁSTALAN!

BESZÉLGETÉS NAGY JUDITTAL, A BALOLDALI FRONT – KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG ORSZÁGOS VEZETÉSÉNEK TAGJÁVAL

Nagy Judit egyetemistaként minden nap szembesül a fiatalok problémáival. Tapasztalatból beszél: „A diákoknak nincs pénzük a tandíjra, folyamatosan kölcsönöket vesznek fel. Nem tudják, miből fogják visszafizetni. Sok családban már mindkét szülő munkanélküli, mindennapi problémákkal küzdenek. A szociális juttatásokból élők száma egyre nagyobb, a kultúrára semmi nem jut. Igyekszünk minél több embernek, fiatalnak eljuttatni anyagainkat, hogy végre felismerjék, nem csak túrhatnak, tehetnek is a saját boldogulásukért. Ez még sok idő, sok munka, de eredménye lesz!”

– *Hogyan kerültél a Baloldali Frontba?*

– Egy barátomtól hallottam először a Frontról. Ő mutatta meg a miskolci szervezet irodáját és ismertetett össze a helyi tagokkal. A valódi útmutatást azonban az egri elvtársaknak és Szabó Tamásnak köszönhettem. Ők ismertették a szervezet működését, vázolták fel céljait, számoltak be eredményeiről. Sok időt töltöttem köztük, és úgy éreztem, hogy megtaláltam a helyem. Azóta próbálok lehetőségeimhez képest mindent megtenni a Front működéséért, és legjobb tudásomat adni érte, valamint tanulni. Mert rengeteg tanulnivalóm van, mint mindenki másnak, még ha nem is érzi szükségét ennek. Tanulni soha nem késő.

– *Családod hogyan fogadta ezt a döntést?*

– Eleinte zavartan fogadták tevékenységemet, majd lassacskán rájöttek, hogy a támogatásukkal többre megyek, mint ha megpróbálnának lebeszélni. Mellettem állnak, különös tekintettel a nagyapámra, aki néhány hónapig cserediákként tanult a Szovjetunióban főiskolai éve alatt. Ő is, édesapám is rendőrök voltak. Ma mindketten nyugalmazott alezredek.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Verseket írok, emellett rajzolni, fotózni, olvasni szeretek. A kalandregénytől a sci-fi-ig sok mindent elolvasok, kedvenceim Wilbur Smith, Anne Rice és Fawcett könyvei. Filmek terén is mindenevő vagyok. Nagy kedvencem az Amélie csodálatos élete, de szívesen megnézem az Órákat és az Armageddönt. Utóbbit a világhírűben játszó jelenetek miatt szeretem, hiszen gyermekkorom óta rajongok az űrutatásért és a csillagászatért. Schein Gábor és Magolcsay Nagy Gábor verseit szoktam gyakran olvasni.

– *Hamarosan tanár leszel...*

– Már az egyetem második évében bebizonyosodott, hogy nem leszek tanár, nem vágyom erre a pályára. Sokkal inkább érdekelnek a könyvek, a könyvkötészet, könyvnyomtatás, így a diplo-

ma után szeretnék jelentkezni kiadó-szerkesztő képzésre.

– *Verseidért díjakat is kapsz.*

– Tevékenységem e téren túlnőtt a hobbi szintjén. 2006-ban felvettek a Fiatal Írók Szövetségébe, amely a József Attila Kör mellett a második nagy hazai, írókat összefogó tábor. A díjak fontosak, elismerést jelentenek, melyek inspirálnak, de a megélhetés felé nem mutatnak utat. A művészeteknek manapság nincs értéke. A kultúrpolitikában ezen is változtatni kellene. Több olyan programra lenne szükség, ahol feltűnhetnek a tehetségek. Egy országot részben kultúrája és művészei alapján ítélnék meg. Sajnos a mai viszonyok között mindez háttérbe szorult.

– *Mit tartasz legfontosabb feladatodnak a Frontban?*

– Elsősorban a fiatalság megszólítását, a figyelmük felkeltését céljainkra. A diplomázó generáció helyzete csaknem teljesen kilátástalan, munkalehetőség alig van, így nehéz megalapozni az életüket. Ezért tartom elengedhetetlennek a személyes agitálást, a szórólapok osztását, A Szabadság terjesztését. Készítettünk kifejezetten fiatalok számára is nyomtatványokat, jó apropó beszélgetések, viták folytatására. Megdöbbenő, sokszor mennyire egysíkúan gondolkodnak a politikáról, csak a két nagy pártban látják a „politikát”. A legtöbben undorodnak is tőle. A kommunistákról legtöbbször csak annyit tudnak, amennyit a rendszerváltás a fejükbe sulykolt. Hogy a szocializmus rossz volt. Jó látni a tekintetekben némi beszélgetés után, mennyire meglepődnek, s mennyire érdeklődni kezdenek az „új lehetőség” iránt, amit mi jelentünk. A fiatalok nem bűtárak, de mindent megtettek érte a mai politikai elit képviselői, hogy korán elfásítsák őket. Mára mégis azt látom, hogy eljön az idő, amikor nagyon is érdekelni fogja őket, amit a Munkáspárt mond.

– *Mi a véleményed az elmúlt idők változásairól?*

Nagy Judit

1985. december 3-án született Ózdon. A kazincbarcikai Jókai Mór Szakközépiskolában érettségizett, 2005-ben vették fel a Miskolci Egyetem Bölcsészkarára, magyar szakra. Jelenleg negyedéves hallgató. 2009. áprilisától a miskolci ifjúsági szervezet vezetője. A Baloldali Front X. Kongresszusa az országos vezetés tagjává választotta.

– A válság az élet minden részletére rányomta bélyegét. A diákoknak nincs pénzük a tandíjra, folyamatosan kölcsönöket vesznek fel. Nem tudják, miből fogják visszafizetni. Sok családban már mindkét szülő munkanélküli, mindennapi problémákkal küzdenek. A megyében olyannyira elterjedt a bűnözés, hogy az emberek gyakran az utcára is félve mennek. A szociális juttatásokból élők száma egyre nagyobb, a kultúrára semmi nem jut. Elborzaszt, amikor 14-15 éves fiatalokat szájukból lógó cigarettával, kezükben sörrel látok az utcán. Nekik ki fogja megtanítani, hogyan kellene élni? Az EP-választás jó alkalom arra, hogy ezekről a kérdésekről beszéljünk az emberekkel. Igyekszünk minél több embernek, fiatalnak eljuttatni anyagainkat, hogy végre felismerjék, nem csak túrhatnak, tehetnek is a saját boldogulásukért. Ez még sok idő, sok munka, de eredménye lesz! ■

AZ EU-TAGSÁG NEM SZENT TEHÉN!

„Csak akkor érdemes az Európai Unióban maradni, ha az magyar érdekeket szolgál, a dolgozóknak használ. Ha nem, felül kell vizsgálni a csatlakozást!” – Thürmer Gyula az EP-kampány első napjaiban világossá tette, hogy a Munkáspárt nem fog mellébeszélni, hangzatos szövegek mögé bújni. A kommunista listát közel 25 ezren támogatták ajánlószerzőjükkel. A Munkáspárt szorosan együttműködik a görög és szlovák kommunistákkal is, kölcsönösen támogatják egymás munkáját.

„Nézzük meg, hogy kiharcolhatóak-e más, jobb feltételek!” – nyilatkozta a Magyar Távirati Irodának a kampány első napjaiban a Munkáspárt elnöke. Thürmer Gyula szerint a központosított, csak gazdag országok, a tőkés érdekeket szolgáló uniós állam helyett az országok szövetségére van szükség. „Ha ez megy, ha látjuk, hogy ilyen feltételek mellett is képesek vagyunk egymással működni, akkor maradunk, ha nem, akkor menjünk!” A magyar kommunista vezető nem kértelt: „a sarkunkra kellene állnunk, és megmondani az EU-nak, hogy bizonyos területeket mi magyar állami tulajdonba veszünk, és ezentúl úgy számoljanak vele, hogy ezentúl így fog működni”. Állami tulajdonba kell venni többek között az OTP-t, a fővárosi távfűtőcéget, valamint a vízműveket. Ez nem földtől elrugaskodott ötlet, Nyugat-Európában is van rá példa.

„Nem szabad hinni a milliárdosoknak, a kormánypártnak, az emberek ne engedjék, hogy még több bőrt lenyúzzanak róluk!” – ezt már az egri utcán, kampánykörútja egyik első állomásán mondta a Munkáspárt elnöke. A mostani nem egy szokványos választás lesz, hiszen válság van, és ezt mindenhol érezni lehet. A gyárak, a nagy üzletek, a bankok mind külföldi kézben vannak, ami azt jelenti, hogy függünk a külföldi gazdaságtól. Ezt a válságot ők okozták, ám velünk akarják megfizettetni!

A Munkáspárt a nemzet, a nemzeti ipar és a nemzeti kultúra megerősítését kínálja programjával. Ma Magyarországon kilencmillióan szegények, és csak néhány százezren mondhatják magukat nyertesnek. Az embereknek munkát kell adni és programokat indítani, amelyekkel például sok olcsó lakást lehet építeni. Csökkenteni kell az adókat, támogatni a vállalkozókat, és elfelejteni azokat a butaságokat,

amiket a mostani kormány akar. Ezt csak hiteles emberek hajthatják végre, olyanok, akik nem hazudtak, nem fordítottak köpönyeget az elmúlt évtizedekben. A Magyar Kommunista Munkáspárt az maradt, ami volt: a munkások, a szegény emberek mellett áll – ezt már az Inforádió Aréna című műsorában hangsúlyozta Thürmer Gyula.

A Munkáspárt listáján dolgozók vannak, akik ismerik a magyar valóságot: postás, erdész, orvos és alkalmazott, vállalkozó és egyetemista. „Nem Habsburg gyerekeket küldenénk Brüsszelbe” – mondta a NAP TV reggeli műsorában a pártelnök. Az újságírók ideges rártartisággal vették védelmébe az MDF-lista második helyezettjét, mondván, hogy meri csak úgy „Habsburg gyerekek” nevezni bárki a történelmi dinasztia sarját. Egy másodpercre sem jutott eszükbe, hogy a postásnak, erdésznek, orvosnak, a munkásnak is neve van. Nekik nincs. Nekik ők nem számítanak.

Igaz, a médiaeliten túl húsz éve az „egyszeri” értelmiségi is úgy gondolta, övük a világ, nem is volt a parlamentben más, csak színész, jogász, meg történész. Aztán kiderült, hogy amikor bezárják a falusi iskolát, megszűnik a falusi pedagógus munkahelye, amikor felemelik a könyv árát, amikor nehéz eljutni az egyik településről a másikba, az értelmiségi lét szűnik meg. Ezeket a veszélyeket ma kezdik az emberek érezni, és megérteni, hogy ez a rendszer lényege. „Ma rendkívüli intézkedésekre van szükség!” – hangsúlyozta a Munkáspárt elnöke. Thürmer szerint akár forradalmi változásra is fel kell készülni. Ha az új kormány nem erősíti a magyar nemzeti ipart, gazdaságot, kultúrát, előbb vagy utóbb – lehet, hogy már az ingatlanadó bevezetésének hatására – átszakad a gát, hiszen sok ember azt mondja, nem fog – mert nem tud – fizetni. Amikor tömegessé válik a munkanélküliség, a szakszervezetek százezreket tudnak majd az utcára vinni, ez a társadalmi mozgás pedig valószínűleg kikényszeríti a forradalmi változást. Akkor „a parlamenti képviselők fogják demokratikus úton azt mondani, hogy holnaptól megváltoztatjuk az alkotmányt, holnaptól nem kapitalizmust, hanem szocializmust építünk” – összegzett a Munkáspárt elnöke. ■

A szocializmus a megoldás

A kapitalizmus válságban van, a megoldás a szocializmus – mondta Aleka Pappariga, a Görög Kommunista Párt főtitkára a párt athéni kampánynyitóján. A rendezvényen részt vett Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke is. Mindenben segítjük egymást. Köszönjük,

hogy a görög párt képviselői is részt vesznek a magyarországi kampányban, és mi is csatlakozhatunk a görög akciókhoz – emelte ki Thürmer Gyula. Nagy érdeklődés kísérte a pártelnök szavait arról, hogy a Munkáspárt az EP-választások előestéjén kilépett az Európai Baloldali Pártból. Ez a párt az európai revizionizmus központja, egyezkednek a kapitalizmussal, mi pedig küzdünk ellene – emelte ki a magyar pártelnök.

Thürmer Gyula megbeszélést folytatott Georgiosz Marinossal, a görög párt Politikai Bizottságának külügyekért felelős tagjával. Egyetértettek abban, hogy folytatják az együttműködést, amit az EP-választások kapcsán 21 párt által elfogadott közös nyilatkozat is jelez. Készül a kommunista pártok közös folyóiratának első száma. Az idén két fontos nemzetközi tanácskozás is lesz, szeptemberben Szíriában, novemberben pedig Indiában.

MAGYAR-SZLOVÁK BARÁTSÁGI NAP BÉKÉSCSABÁN

A magyar-szlovák viszony megromlásáért nem a magyar vagy a szlovák dolgozók felelősek! – hangoztatta a múlt héten Békéscsabán Josef Artim, a Szlovák Kommunista Párt alelnöke. Köszönjük a szlovák kommunisták politikai bátorságát, mondta Thürmer Gyula, utalva arra, hogy a szlovák belpolitikában nem mindenkinek tetszik, hogy a kommunisták a magyarok mellett kampányolnak az EP-választások idején. A két párt vezetése közösen döntött úgy, hogy a magyar-szlovák államközi viszony romlására a két nép közötti barátság értékeinek ápolásával válaszol. Békés megyében él a magyarországi szlovákok zöme. Így esett a választás Békéscsabára és Tótkomlóra. Farkas Zoltán, a Békés megyei közgyűlés alelnöke példásnak minősítette a szlovákság teljesítményét, a magyar többséggel való kapcsolatát. Matejsz András, a tótkomlósi szlovák kisebbségi önkormányzat elnöke elmondta, hogy a szlovákok között sok baloldali ember van, köztük a Munkáspárt több tagja is.

Délután Békéscsabán a Szlovák Tájházbán találkozhattak az érdeklődők a szlovák vendégekkel és a Munkáspárt elnökével.

Jelen voltak a Munkáspárt megyei és városi vezetői, köztük Gál Ferenc, Bánhegyi József és Németh József, a KB tagjai. A látogatást élénk sajtóérdeklődés kísérte. Reméljük, hogy az Európai Parlamentben ott lesznek a szlovák és a magyar kommunisták képviselői is – összegezte a napot a Munkáspárt vezetője. ■

Győri médianap

A Győr-Moson-Sopron megyei kommunisták médianappal indították az EP-kampányt. Belovitz Károly megyei elnök és munkatársai két város televízióját is megkeresték. Mosonmagyaróváron Thürmer Gyula és Winkler Károly, EP-jelölt egy órás interjún vett részt. Győrben a pártelnököt a Revita TV látta vendégül. Mindkét helyen jutott idő utcai röplapozásra, az emberekkel való találkozóra. Sopron nehezebb terep, de itt is programsorozat várta az érdeklődőket, és sok Szabadság fogyott el. Berényi Imre, a soproni pártszervezet fiatal vezetője különösen ügyesen agitálta az embereket. Egy teljes nap kemény munkával, de megérté!

Vörös zászlós ház Egerben

Ilyen hely nincs több az országban. Hét egyetemista lakik ebben az egri bérelt lakásban, amely egyúttal a Munkáspárt és a Baloldali Front Heves megyei székháza is. Nem rejtik, nem titkolják. Aki ide belép, a sok vörös zászló, propagandaanyag láttán tudja, hogy hova jött. Az egri fiatalok, köztük Kovács Balázs, Szabó Tamás és Juhász Norbert ide várták a múlt héten a Munkáspárt elnökét. Az EP-kampányra is alaposan felkészültek. Az egri piacon a Duna TV, a helyi televíziók és rádiók várták Thürmer Gyulát, és természetesen sok-sok ember. A következő állomás Gyöngyös, piac, őstermelők, kereskedők, vásárlók, és mindenki panaszkodik. A munkáspárti vezetőnek szívesen elmondják gondjaikat: „Nem olyan, mint a többi politikus” – mondják. Senki sem kér az ingatlanadóból, és egyébként is elégük van a szocialisták uralmából.

SZOLNOK: ERŐS KAMPÁNY

Húsz év alatt először fordult elő, hogy a Munkáspárt elnökét egy egész főiskola szinte egész vezérkara fogadja. A múlt héten a Szolnoki Főiskola rektora, dr. Székely Péter és több vezetőtársa mutatta be a vadonatúj intézményt Thürmer Gyulának. Még a diákönkormányzat vezetői is jelen voltak. A nap a Szolnokot és környékét vízzel ellátó VCSM Zrt-ben kezdődött. Kaposvári

Kázmér vezérigazgató, Süveges György üzemigazgató régi kollégaként köszöntötték Bencsik Mihály megyei elnököt, aki évtizedeken át dolgozott itt. A látogatás fontos és új eleme volt a Jász kun Volán Zrt megtekintése. Sziráki Pál vezérigazgató szívesen fogadta a vendégeket, és mód volt megismerkedni a céggel. Thürmer Gyula

interjút adott a Szolnoki TV-nek és a Kosuth Rádióknak. A kampány Szolnokon is és a megyében is folyik, amelyben részt vesz a két megyei EP-jelölt, Bencsik Mihály és Gulyás László is. A pártelnök hamarosan egész napos médiaprogramra érkezik a megyébe. A jelszó: minél több város, minél több televízió! ■

TÍZ MUNKÁSPÁRTI SZÁZALÉK!

Göntzöl Gábor, a Magyar Kommunista Munkáspárt jelöltje a szavazatok tíz százalékát kapta az előrehozott piliscsabai önkormányzati választásokon. Kétezer emberből 202-en bíztak a kommunista jelöltben. A tíz százalék ezúttal nem volt elég ahhoz, hogy a Munkáspárt jelöltje bekerüljön az önkormányzatba, az eredmény azonban ennek ellenére több mint kiemelkedő és üzenetértékű. Göntzöl Gábor vezetésével a piliscsabai kommunisták bebizonyították, hogy egy finoman szólva sem munkáskörnyéken is lehet kiemelt eredményt elérni, ha becsülettel dolgozunk. Piliscsabán alig egy éve van alapszervezet, ennek ellenére sikerült közel kerülni az emberekhez, meggyőzni őket. S itt nem csak arról van szó, hogy Göntzöl Gábor ismert és elismert ember. Piliscsabán nem csak rá szavaztak. A több tucat jelölt között egyedül ő váltalta pártját. A fideszesek civil egyesü-

GÖNTZÖL GÁBOR ELVTÁRSAIVAL A MÁJUS ELSEJEI FELVONULÁSON

tek mögé bújtak, a szocialisták ilyet sem találtak, látszat-függetlenként próbálkoztak. Göntzöl Gábor soha, sehol sem tit-

kolta, hogy munkáspárti, kommunista. Így, vagy pontosabban csak így kaphatott tíz százalékot. Most még „csak” tízet. ■

KIS MAGYAR JÖVŐKÉP

JELÖLTAJÁNLÁS NYILATKOZATOKKAL?

„Tájékoztatom, hogy fenti számú ügyben Hatóságunk nyomozást folytat a Btk. 211.§ (1) bekezdés d) pontjába ütköző és aszerint minősülő „A választás, a népszavazás, és a népi kezdeményezés rendje elleni bűncselekmény” büntetvének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen.”

E bevezető szöveggel kapott levelet a BFRK-tól több ajánlónk, én magam is. A ferencvárosi januári időközi választás ügyében nyilatkoznunk kell a rendőrségnek, kinek adtuk ajánlószervényünket. Az eljárás enyhén szólva aggályos.

Először is, azokat az ajánlószervényeket már réges-régen megsemmisítették, ugyebár? Na most, akkor mivel akarják a vallomásomat összehasonlítani?

Másodszor, a nekik tett nyilatkozatomat vajon szintén megsemmisítik-e, vagy ilyen módon kívánják hatósági nyilvánosságba venni a pártállásomat?

Harmadszor, a kívánt nyilatkozat pont olyan, mint az ajánlószervény. Kicsit többet kérdeznek (például a munkahelyemet is meg kell adnom), de ugyanúgy, az adataimat is megadva nyilatkozni kell a pártajánlásomról. Mi lesz, ha valaki kételkedni kezd abban, hogy ezt a nyilatkozatot valóban én tettem-e, és igazat nyilatkoztam-e? Nyilatkozzam majd a bíróságnak, hogy „Alulírott kijelentem, hogy a BRFK-nak nyilatkoztam, miszerint ajánlásomat a Magyar Kommunista Munkáspártnak adtam, egyben megerősítem, hogy ajánlásomat valóban a Magyar Kommunista Pártnak adtam”? Aztán nyilatkozzam a köztársasági elnöknek, hogy „Alulírott kijelentem, hogy a bíróságnak nyilatkoztam, miszerint a BRFK-nak azt nyilatkoztam, hogy ajánlá-

somat a Magyar Kommunista Munkáspártnak adtam, egyben megerősítem, hogy a BRFK-nak valóban azt nyilatkoztam, hogy ajánlásomat a Magyar Kommunista Munkáspártnak adtam, valamint megerősítem, hogy ajánlásomat valóban a Magyar Kommunista Pártnak adtam”? És akkor már el fogják hinni? És akkor miért?

„Tájékoztatom, hogy nem kötelező írásban vallomást tennie, ugyanakkor felhívom figyelmét, hogy amennyiben nem tesz vallomást írásban, és nem küldi vissza Hatóságunknak a mellékelt lapot, úgy Önt tanúként fogja Hatóságunk beidézni, mely tanú kihallgatásra ha nem jelenik meg, akkor a Be. 69. § (1) bekezdés b) pontja, valamint a (2) bekezdése alapján – a tanú elővezetése rendelkezhető el, vagy rendbírsággal sújtható és az okozott költség – tanú esetében az elővezetési költség is ide tartozik – megterítésére kötelezni kell.”

Ha jól értem, ezek szerint csak olyan értelemben „nem vagyok köteles” írásban vallomást tenni, amennyiben majd beidézve is meg merem tagadni a választ. Bár ha ennyire bátor vagyok, akkor végül is mindegy, hogy elvileg mire lennék „köteles”. Viszont mire mennek majd a „nem emlékszem” típusú válaszokkal?

BOTTA MELINDA

AZ AGRÁRGAZDASÁG AGÓNIAI

Magyarországon volt egy világszínvonalon termelő agrárgazdaság a rendszerváltás előtti időszakban. Még korábban azt mondták erről az országról, hogy Európa éléstára. Mi lett a régi dicsőségünkéből?

Chilei, olasz, francia bor, szlovák tej és hús az üzletek polcain. Az élelmiszer-feldolgozás szinte 100%-a külföldi kézben.

Megszűnt a magyar cukoripar, és hosszú lehetne még a felsorolás...

Kimondható sajnos a megállapítás, hogy a rendszerváltás és az EU csatlakozás legnagyobb kárvallottja a magyar agrárgazdaság. A megváltozott birtokrendszer termelési volumene messze elmarad a rendszerváltás előtől. A termelők közötti együttműködés és hosszú távú mezőgazdasági stratégia hiánya kaotikussá teszi az ágazatot.

Egy példa erre, a sokból: a tej felvásárlási ára folyamatosan csökken, az önköltségi árat sem éri el, így a termelés 44%-kal eshet vissza. Ha ez bekövetkezik, minimum 3 éven keresztül rá leszünk szorulva a további importra, mert nem lesz elég az itthon megtermelt tej a hazai fogyasztásra sem.

Az állattenyésztés válsága hónapról-hónapra mélyül. Telepeket számolnak fel, az állatállomány egyedszáma sosem látott mélységekben van, és nem csak a szarvasmarha, hanem a baromfi, a juh és más állatfajok esetében is. Nem jobb a helyzet a szántóföldi mezőgazdaság és a kertészet területén sem.

Ebben az évben 33 milliárd forinttal csökken az agrárium működésének támogatása. Jelenleg a magyar termelők az EU-tól a „régis tagországok” támogatásának a 70%-át kapják. Az ígért az uniós tagság első időszakában úgy hangzott, hogy a kezdeti támogatás ugyan kevesebb, mint a versenytársaké, de 2013-ig folyamatos lesz a felzárkózás, az évente emelkedő támogatási összegek révén. A megvonások miatt azonban aligha lesz felzárkózás, s ezt nagyon pontosan érzik a mezőgazdaságból élők. Ha nem lesznek egyenlők az esélyek, nem lehet tisztességes a verseny sem, és nem fog megtörténni a mezőgazdasági felvirágoztatás sem.

A forráshiány további mezőgazdasági vállalkozások megszűnéséhez vezet. Ebből egyenesen következik, hogy még tovább csökken az ágazatban foglalkoztatottak száma is. Márpedig, egy olyan térségben (sok van ilyen), ahol az egyetlen gazdasági aktivitás a mezőgazdasági üzem volt, ott számítani kell arra, hogy a munkahelyüket elvesztő agrárproletárok tartósan kikerülnek a munka világából. Ezáltal csökken az adó- és járulé-

fizetők száma, viszont nő a szociális ellátórendszer költsége, nem beszélve a mentális problémák egyre súlyosbodó helyzetéről.

Az is tény persze, hogy az építőipar mellett az agrárgazdaság a legfertőzöttebb a fekete foglalkoztatás szempontjából. Ez döntően nem a társas, hanem az egyéni vállalkozásoknál valósul meg. Sokkal szigorúbb ellenőrzésre lenne szükség, mert óriási gondot fog okozni a jövőben az egészségügy és a nyugellátás területén.

Hozzáértők mondják, hogy vidékfejlesztés nincs mezőgazdaság nélkül, és a tétel fordítva is igaz. Én ordítva kérdelem: hogy lehet vidéket fejleszteni, ha nincs vidéki munkalehetőség, és folyamatos a vidék, a falu elhagyása a fiatalok részéről? A kiürült falut érdemes-e fejleszteni?

Ha megvizsgáljuk a ma falun élő nyugdíjasok helyzetét, megállapítható, hogy döntő többségük az agrárgazdaságban szerzett nyugdíjjogosultságot, a sokszor elátkozott (bár döntően jól és nyereséggel

működő) szervezetekben, állami gazdaságokban, állami erdészetekben.

A ma falun élő fiatalok nem látják biztosítottnak a vidéki létet. Az infrastruktúra, a munkalehetőség hiánya mind-mind determinálja döntésüket a menni vagy maradni kérdésében. Lehetőség pedig volna az agráragaztatásban, gondoljunk csak a meglévő energia-hordozók szűkös és drága voltára, a megújuló energiaforrások nyújtotta alternatívákra.

Fentiekből adódóan, gondolom sokadmagammal, az a véleményem, hogy a hosszú távú agrárstratégia kidolgozása nélkülözhetetlen, hogy az ágazat újra felvirágozzon, és munkalehetőséget biztosítson a vidéken, falun élők számára. Mert, tetszik – nem tetszik, még mindig vannak a tőkejövedelemből élők mellett munkajövedelemből élők is, nem kevesen.

A munkajövedelem megszerzéséhez azonban szükséges a legalisan foglalkoztató munkahely, azaz a vidéki munkalehetőség is.

MANEK JÁNOS,

a Mezőgazdasági, Erdészeti és Vízügyi Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége főtitkára

Üllő is választ!

Az Európa Parlamenti választással egy időben, Üllőn időközi önkormányzati képviselőválasztást tartanak. A Munkáspárt aktivistái gyorsan összegyűjtötték a szükséges kopogtatócédulákat – közben az EP-listához is összeszedett az alapszervezet több mint 200 darabot. A Munkáspárt jelöltje Szűcs Attila, a párt KB-megbízottja, a helyi pártszervezet elnöke. Szűcs Attila 61 éves, gyerekkora óta él Üllőn, szereti a települést, a lelkes lokálpatrióták egyike. Általános iskolai tanulmányait Üllőn végezte, majd kereskedelmi érettségit, azt követően híradásipari érettségi bizonyítványt szerzett. A Testnevelési Főiskolán labdarúgó edzői és sportoktatói diplomát szerzett. Tíz éven át futballozott a kisváros labdarúgó csapatában, szinte az egész település ismeri.

Mit akarunk Üllőn?

1. A segélyek kifizetése párosuljon a város érdekében végzett közmunkával! Átgondolt közmunkaprogramot, mely szebbé, tisztábbá, virágosabbá tenné a települést!
2. Nagyobb gondot kell fordítani az idősek, az egyedülállók életének a segítésére, támogatására. Idősek klubját kell létrehozni, ahol a kellemes időtöltés mellett szórakozásra, kirándulásokra és aktív klubéletre is sor kerülhetne.
3. Szűcs Attila fontos feladatának tekinti a választóközterben az utak, a járdák állapotának a javítását. Halaszthatatlannak tartja a Május 1. utca, a Maglódi út, a Liszt Ferenc utca útjainak a felújítását. A Liszt Ferenc téri játszótér felújításával, rendbetételével a kisgyermekek, a pihenni vágyók közterületét szeretné megszépíteni.

Kampánygyűlés Thürmer Gyulával május 27-én 14.30-kor az üllői vasútállomásnál.

MIÉRT KELL MUNKÁSPÁRTI

Mielőtt erre válaszolnánk, tegyünk egy kis történelmi áttekintést, mit is mondtunk erről öt évvel ezelőtt. Milyen érveket sorakoztattunk fel a belépés mellett, illetve milyen aggályaink voltak?

VÉLT, DE ELMARADT POZITÍVUMOK

Nincs más értelmes lehetőségünk, mondtuk. Ma kint maradni nagyobb veszéllyel jár, mint belépni. A nemzetközi integráció objektív folyamat, amelyből Magyarország sem maradhat ki. Az Unió tagállamai között – már csak a gazdasági összefonódás okán is – a háború kizárt. Az emberek könnyebben és szabadabban utazhatnak Európában. Európában a szociális vívmányok több területen fejlettebbek, mint a mai Magyarországon. Az EU-ban helyük és törvényekkel garantált mozgásterük van a baloldali pártoknak is. Az EU-ban is van kizsákmányolás, de több joguk és több lehetőségük van a dolgozóknak és a szakszervezeteknek, mint a mai Magyarországon. A Munkáspárt része lesz a szélesebb európai baloldali mozgalomnak. Az EU nagyobb piacot, szélesebb értékesítési lehetőségeket jelent. A magyar gazdaság gyorsabban juthat hozzá a korszerű technológiákhoz és tudományos eredményekhez. Az infrastruktúra fejlődése gyorsabb lesz. Az oktatási-iskolázottsági színvonal látványosan emelkedhet. Munkavállalási lehetőségek kiszélesednek az EU-országokban. Akkor úgy véltük, hogy mindez bekövetkezhet, ha belépünk az EU-ba.

VÉLT ÉS VALÓSÁGGÁ LETT ELLENÉRVEINK

Akkor is világosan tudtuk, és mondtuk is, hogy az EU nem a munkások, a dolgozók „egyesült állama”, hanem az európai tőke, a világ tőkés monopóliumainak a szervezete. Magyarország a csatlakozással feladja nemzeti szuverenitása egy részét. A magyar gazdaság nemzetközi irányultsága még egyoldalúbbá válik, függősége az EU-tól nő. A schengeni szerződés elszakítja a környező országok magyarságát az anyaországtól. Az EU neoliberais gazdaságpolitikát folytat, leépíti a jóléti állam vívmányait, a hagyományos nyugdíjrendszert, foglalkoztatási rendszert, a szociális intézményeket a piactól teszi függővé.

Beszéltünk arról is, hogy a munkanélküliség nőni fog. A mezőgazdasági termelés csökken, a magyar termelők jelentős része tönkremegy. A magyar kis- és középvállalkozók, különösen a termeléssel foglalkozók jelentős része tönkremegy, vagy kénytelen lesz más területen vállalkozni. A csatlakozás nem jelenti automatikusan az életszínvonal emelkedését. Sőt, a jövedel-

KÉPVISELŐ AZ EURÓPAI PARLAMENTBE?

mek elviselhetetlen mértékben differenciálódnak, egyesek élete jobbá, mások élete nehezebbé válik. A csatlakozás után emelkedni fognak az árak. A nemzeti kultúra veszélybe kerül, legalábbis felhígul. A csatlakozás lehetőségeket biztosít több fiatal külföldi tanulásának és kutatómunkájának, de erősítheti az „agyelszívást”, a tehetségek elvándorlását. A társadalomban a deviáns jelenségek elszaporodnak, és generációkra átöröklődnek.

A Munkáspárt az EU-csatlakozás előtt azt kérte, követte a kormánytól, hogy a népszavazás előtt részletesen és objektíven tájékoztassa a lakosságot, ne keltsen indokolatlan várakozást, zárja ki a csatlakozás lehetőségét, mivel az nem a demokratikus erőket erősítené, hanem a szélsőjobboldalnak nyújtana újabb támaszt. Követelte a kormánytól a magyar érdekek erőteljes védelmét, a csatlakozás veszteségeinek minimalizálását.

TÚLNYOMÓ TÖBBSÉGÜNK VESZTESE AZ EU-CSATLAKOZÁSNAK

Ha summázni akarnám az öt év tapasztalatait egyetlen mondatban, az a következőképpen szólna: az Európai Unióhoz való csatlakozás a várt eredményeket nem hozta, félelmeinket igazolta, reményeinket nem váltotta be.

Az EU-tagság öt esztendeje alatt a magyar gazdaság mélypontra jutott. Világosan kell látnunk, hogy EU-tagságunkkal nem változtak a trendek, töretlenül folytatódtak a rendszerváltással megkezdett folyamatok. A privatizáció folytatódott, a külföldi tőke aránya tovább nőtt. A multinacionális vállalatok támogatása maradt a hazai vállalkozókkal szemben. A nagyobb piac, szélesebb értékesítési lehetőségek a vágyálmok szintjén maradtak. A befektetések továbbra is az alacsony munkaigényű, alacsony szaktudást igénylő, környezetszennyező ágazatokban realizálódtak (autó-összeszerelő üzem, gumigyártás). A neoliberális gazdaságpolitika erőszakosabb lett, a jóléti állam ellen minden fronton támadást indított (fizetős oktatás bevezetése, egészségügy privatizációjának kísérlete, vízidíj bevezetése). Az elvonások fokozódtak, átcsoportosításuk továbbra is a bérből és fizetésből élők, a kisjövedelműek rovására, a gazdagok javára történik. Ennek következtében szinte eltűnt a középosztály,

az az osztály, mely folyamatos fogyasztóként a fejlődés motorja lehetne. A reálkeresetek számottevően nem nőttek, a jövedelmek differenciálódása azonban jelentősen nőtt, növelve a társadalmi különbségeket. A munkanélküliség nőtt, az árak emelkedtek, az „agyelszívás” megindult. A humán tőke szerepe nem nőtt, sőt. Mindezek következtében a társadalmi tőke papírvékonyságúvá olvadt.

A mezőgazdaságban legrosszabb félelmeink igazolódtak be. Anyagainkban szerepel egy súlyos mondat, amely így szól: „Amennyiben a mezőgazdaság egészét érintő alapkérdésekben nem sikerül méltányos kompromisszumokban megállapodni, akkor a mezőgazdaság válsága tovább mélyül, helyzete megpecsételődik, a mezőgazdaságban élők tömegesen mennek tönkre”. Nemzeti érdekeinket nem tudtuk érvényesíteni a kvóták kialakításánál. Társult tagként való csatlakozással nem kaptuk meg azt a támogatást, amit a korábban csatlakozók megkaptak. Az üzemi struktúrából adódóan sokan esnek ki a támogatás rendszeréből. A földvásárlás ügyében sikerült halasztást elérni, de semmi nem történt azóta, a veszély, hogy az olcsó magyar földeket a külföldiek vásárolják fel, ma is él. De főleg attól a szemlélettől vagyunk nagyon messze, hogy „a termőföld egy különleges jószág, amelyen nem csak gazdálkodni lehet, de egy nép, egy ország életét jelenti, szolgálja, így értéke pénzben csak korlátozottan mérhető, szerepe közgazdaságilag csak részlegesen értelmezhető”.

KIJÓZANODTUNK

Azt gondolom, hogy mi, kommunisták is kijózanodtunk. Lehet, hogy a „fejlett

Nyugaton” a szakszervezetek, baloldali erők eredményesebben harcolnak, mi csak azt kaptuk, hogy „tüntessenek csak nyugodtan, majd elfáradnak, és hazamennek”. A szomorú az, hogy Gyurcsány gyűlölt mondata igaznak bizonyult. Mi ugyanis mindig hazamentünk. A szervezett munkás is, a civil tüntető is, a munkáspárti is. Ma már tudjuk, hogy ez nem mehet így tovább!

Kijózanodtunk abban a tekintetben is, hogy kire számíthatunk Európában. Emlekezzünk arra, hogy nem támogatott benünket az Európai Baloldali Párt akkor sem, amikor a Munkáspárt teljes vezetését bíróság elé állították és elítélték, mert éltek alkotmányos jogukkal és a véleményüket elmondták a hatalom módszereiről. Sok segítséget kapunk viszont a görög, portugál, szlovák kommunistáktól, és 21 párt írta alá most is az EP-választások közös felhívását. Ettől persze nem lesz több pénz, nem lesz könnyebb kádereket találni. De legalább tudjuk: a csatát idehaza kell megvívni!

Dolgozni akarunk az Európai Parlamentben. Egységes Európát akarunk, az emberek és népek egységes Európáját, ahol a tisztesség és a munka az érték. Az EU-szerződés újratárgyalását akarjuk, új elveken, a néptömegek bevonásával. Mondjuk meg az EU-nak: fizessenek a rendszerváltásért, ők jártak a legjobban, ők a haszonélvezői! Az EU segítsen megoldani a társadalom gondjait, a fejlettségi különbség leküzdését, a cigányság helyzetének javítását. Azért megyünk oda, a választók akaratából, hogy nemzeti érdekeinket szolgáljuk.

KARACS LAJOSNÉ

Június 7-én **A magyar szerencseszám**

A szavazólapon

MAGYAR
MUNKÁSPÁRT

1. Fidesz-KDNP közös lista
2. SZDSZ
3. MCF Roma Összefogás Párt
- 4. Magyar Kommunista Munkáspárt**
5. MSZP
6. Jobbik Magyarországért Mozgalom
7. Lehet Más a Politika és a Humanista Párt (LMP-HP) közös lista
8. MDF

4.

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A SZELLEMI ELLENFORRADALOM NYITÁNYA

Húsz esztendővel ezelőtt, 1989. május 26-án az MSZMP Politikai Bizottsága hatálytalanította hét filozófus és szociológus ellen 1973-ban hozott állásfoglalását. A határozat lényegében azt jelentette, hogy a párt legfelsőbb vezetése rehabilitálja azokat, akik nézeteikkel és tevékenységükkel a szocializmus megdöntését szolgálták.

1973: MEGÁLLÍTANI A SZOCIALIZMUS FELLAZÍTÁSÁT

Az MSZMP Politikai Bizottságának 1973. májusi határozata hét konkrét személyről szól, de üzenet a magyar értelmiség egészének: a szocializmusban lehet más nézeteket vallani, sőt terjesztetni, de ez utóbbinak megvannak a határai. Az üzenet egyértelmű: a párt megvédi a marxizmust és a szocializmust az ellenük irányuló támadásoktól. De kikről is van szó?

Első helyen Hegedűs András, 51 éves szociológus szerepel. Hegedűs mindaddig csúcstartó a magyar miniszterelnökök között, mivel 33 évesen foglalta el tisztségét. Orbán Viktor 36 éves volt. Hegedűs a Rákosi-rendszer miniszterelnöke 1955-56 között. Nem vonják felelősségre, de 1956-58 között a Szovjetunióban él, és később sem térhet vissza a politikába. Tudományos munkát végez, szerény körülmények között él. A szociológia terén elismert iskolát teremt. Az őt ért sérelmek ellenére sohasem emigrált. A Grósz-kormány gesztusként a nyugdíját jelentősen felemeli. 1999-ben hunyt el.

Hegedűs és több társának konfliktusa a hatalommal 1968-ban éleződik ki. Nyilvánosan elítélik, hogy Magyarország más szocialista országokkal együtt katonai erővel segítette a szocializmus megvédését Csehszlovákiában.

Heller Ágnes ekkoriban 44 éves, a szocializmusban lett a filozófia kandidátusa, majd doktora. „Szemben álltunk a kádárizmussal, aláírtunk minden nyilatkozatot” – mondja magáról 2009-ben. Nem véletlen, hogy munkahelyeiről eltanácsolják. 1977-től külföldön él. A rendszerváltás után az MTA tagja, ünnepelet közszereplő.

Márkus György 39 éves, filozófus, Moszkvában jár egyetemre, 1973-ig az MTA egyik intézményében dolgozik. 1977-től Ausztráliában él. A rendszerváltás után ő is akadémikus lesz. Felesége, Márkus Mária szociológus, az MTA szociológiai intézetének párttitkára 1968-ig, amikor elítéli a csehszlovákiai beavatkozást.

Vajda Mihály 38 éves, filozófus, az MTA filozófiai intézetében dolgozik, de 1968-ban elítéli a szocialista országok fellépését Csehszlovákiában, és kizárják. Kis János 30 éves filozófus, a liberális ellenzék egyik vezére, az SZDSZ első elnöke. Bencze György 32 éves filozófus, az MTA filozófiai intézetének segédmunkatársa. Később, 1990-94 között Orbán Viktor tanácsadója.

Az MSZMP vezetése körültekintően jár el. Kényes kérdésről van, az értelmiséget érinti, ráadásul az említettek többsége zsidó. Ugyanakkor tény, hogy a szocializmus alapkérdéseit támadják. A

munkásosztály már nem forradalmi erő, tekintettel arra, hogy a fejlett kapitalizmus viszonyai között a munkás is ki tudja a szükségleteit elégíteni, s ehhez nem kell forradalom – hirdetik az érintett tudósok. A munkásosztály hagyományos szervezetei már nem alkalmasak a harcra. Ez a megállapítás is elfogadhatatlan támadás a marxizmus ellen. Bencze, Kis és Márkus közös munkája lényegében kimondja, hogy „a tőkés rendszert nem lehet megdönteni, s le kell mondani arról, hogy a szocializmust a maga gazdasági szerkezetében tökéletesen új világnak tekintsük”. A szerzők olyan politikai mechanizmust ajánlanak, ami nem más, mint a tőkés többpártrendszer. A saját maguk szocializmus-ismérvei alapján tagadják, hogy Magyarországon szocializmus lenne.

Az MSZMP vezetése Hegedűst, Kist és Vajdát, akik a párt tagjai is voltak, kizárja az MSZMP-ből. Lényegében mindenkit eltanácsolnak munkahelyéről. Az intézkedés szigorú, de a tét sem kicsi: a szocializmus védelme. Minden társadalmi rendszernek megvan a maga ideológiája, amely az adott társadalom vezető osztályának érdekeit fejezi ki. Az ideológia eszmei szilárdságot, hitet, történelmi háttérrel ad az adott osztálynak. A szocializmus a munkásság, a dolgozó tömegek társadalma, a marxizmus-leninizmus, mint eszmerendszer az ő érdekeiket fejezi ki.

A vezetés számol azzal, hogy a nemzetközi tőke támadásba lendült a szocialista világ ellen. Megrettent azoktól a sikerektől, amelyeket a szocialista országok az 1960-as évektől elértek. Magyarország

is elindult a gazdasági fejlődés útján, a szocializmus megszilárdult. 1968-ban a szocialista világ képes volt megvédeni a szocializmust Csehszlovákiában. Vietnámban az USA vereséget szenvedett. Az 1968-as párizsi események jelezték, hogy a szocialista világ nézetei is hatással vannak a tőkés világra, és nem kizárt a forradalmi út. Ebben a helyzetben indul el a tőkés világ széles körű eszmei-politikai támadása a szocialista világ ellen. Céljuk fellazítani, megingatni a szocialista országok társadalmát, mindenekelőtt az értelmiséget, létrehozni a szocialista országok belső ellenzékét, előkészíteni a tőkés ellenforradalmat.

A szocializmus eszmei fellazításának egyik eszköze a revizionizmus, amely külsőleg marxista nézeteket hirdet, de a valóságban a marxizmus alaptételeit kérdőjelezi meg. Emlékezzünk csak Nagy Imrére, aki szavakban nem tagadta a szocializmust, csak éppen másként akarta, de a vége a kapitalizmus lett volna. Az MSZMP ráadásul 1968-tól egy kockázatos kísérletbe fogott, a gazdasági mechanizmus reformjába. A reform Lenin szellemében azt jelenti, hogy a szocializmus érdekében ideiglenes átveszünk tőkés módszereket. Tudva, hogy a reform nyomán egyesek gazdagodnak, ennek ideológiai hatása is van.

1989: FELSZÁMOLNI A SZOCIALIZMUST

Az 1989. május 26-i határozat lényege merőben más: felszámolni a szocializmust, eszmei téren is megnyitni a kapu-

HEGEDŰS ANDRÁS ÉS GERŐ ERNŐ. HEGEDŰSNEK MINISZTERELNÖKKÉNT MÉG NEM VOLT BAJA RÁKOSIÉKKAL. SZOLGÁLTA ÖKET

kat a kapitalizmus előtt. Az előterjesztés kimondja, hogy az 1973-as határozat helytelen volt, mert „korlátozta a tudományos kutatás szabadságát”. A „politikai-ideológiai vita tárgyát képező tudományos álláspontok egy része a jelenlegi politikai gyakorlatban érvényesül”. Mai szemmel olvasva, ugye, minden érthető? Az előterjesztést a már ismert Andics Jenő osztályvezető írja alá,

s a marxistának tekintett Berecz János KB-titkár ellenjegyzti.

A reformkörök konferenciáján Keszserű Imre, szentesi gimnáziumi tanár, az MSZMP Csongrád megyei vezetésének tagja, a Reformszövetség szóvivője már hősként és mártírokként sorolja fel azokat, akiket szerinte „a kelet-európai kommunista mozgalom perifériára szorítottak”. Drámai hangon felsorolt nevekhez hozzáeszi az elvtárs szót: „Lukács György elvtárs Nagy Imre elvtárs, Alekszander Dubcek elvtárs, Heller Ágnes elvtársnő, Bihari Mihály, Bíró Zoltán, Király Zoltán és Lengyel László elvtársak”. Majd a „nagy” következtetés: „Nem nevezhető szocializmusnak az a rendszer, amelyik ezeket az embereket kivetette magából”.

A tőkés ellenforradalom óta eltelt 20 évét látva a mi következtetésünk egészen más: ha valakik meg akarnak dönteni egy társadalmi rendszert, a támadást ideológiai téren kezdik. Megkísérik meggyőzni, vagy legalább is megingatni a fennálló rendszer híveit. Ez a szellemi fellazítás. Ezt követően indul el a politikai intézmények, az állam, a pártok elleni támadás, majd a hatalom megszerzése után következik a gazdasági alapok átalakítása. Pontosan úgy, ahogyan Magyarországon történt. ■

HELLER ÁGNES A RENDSZERVÁLTÁS UTÁN MINT MÉDIASZTÁR

Radnótira emlékeztek Újbudán

Farkas Ferenc irodalmi összeállításával emlékeztek a budapesti kommunisták a tragikus sorsú költőre. Népes hallgatóság gyűlt össze a párt-helyiségben, közöttük Thürmer Gyula, a párt elnöke, és Vajda János alelnök is.

A másfél órás műsort Simor András költő, műfordító színvonalas előadása előzte meg.

Az előadók gyönyörködtettek és figyelmeztettek. A múlt kódé vált szellemei még mindig köztünk járnak. Ne hagyjuk, hogy hasonló katasztrófa borítsa véres lepleibe a világot!

„Csend lett, a délelőtt megállt, tíz óra volt,

az uccán béke lengett s valami borzalom” – írta 1938-ban a fasiszták által meggyilkolt nagy magyar lírikus.

A történelem sötét napjait idéző verseken kívül megszólalt az évszakok váltakozását csodáló boldog, szerelmes ember, a huncut kisdiák, aki egy kőre lépett mindig, hogy ne feleljen aznap. Radnóti emléket elevenítette fel a költő életútját bemutató kiállítás is, melyet érdeklődéssel szemléltek meg az élet és a szépség tisztelői.

Baranyában sem felejtene

A Magyar Kommunista Munkáspárt Baranya megyei elnöksége a mohácsi pártszervezettel közös rendezvény keretében emlékezett az antifasiszta líra kiemelkedő művelője, Radnóti Miklós születésének 100. évfordulójára. A mártírköltő mohácsi parkban lévő szobránál dr. Südi Bertalan ismertette Radnóti viszonyosságát életútját, méltatva irodalmi munkásságának jelentőségét, a halhatatlan költők sorába. A magyarországi fasiszmus által embertelenül diszkriminált és a menekülő hitleristák által kegyetlen gyalogmenetben hajszolt, agyongyötört, majd kivégzett poeta sorstragédiájának állomásait is megismerhették a jelenlévők.

Befejezésül Radnóti megrendítő verse, az 1944. május 19-én írt Töredék című hatodik ecloga is elhangzott.

A Szabadság megjelenéséről

A Szabadság következő, huszadik száma ismét 16 oldalas oldalas terjedelemben jelenik meg.

Munka! Május! Leningrád!

Az Orosz Föderáció Kommunista Pártjának leningrádi – a várost május első napjaiban aligha hívta bárki másképp – felvonulásán ezúttal a magyar kommunista fiatalok is ott voltak. A debreceni Vári Andrea és a pécsi Somogyi Dávid az orosz komzomolistákkal együtt vitte a vörös zászlókat. A több ezres gyűlésen Andrej Tyerentyev, a Kommunista Ifjúsági Szövetség városi elnöke külön is köszöntötte a magyar fiatalokat. Együtt skandálhatták a több ezres tömeggel, öregekkel, fiatalokkal együtt a jelmondatokat, melyek közül legnépszerűbbek: a „Hamarosan lőni fog az Auróra!”, a „Lenin! Párt! Komszomol!”, a „Vörösök a városban!” és a „Forradalmat!” voltak.

Békét, szabadságot hoztak!

A Munkáspárt központi budapesti ünnepségén Hajdú József beszélt: „A Vörös Hadsereg hat évtizede nekünk békét hozott. De egy közösségi embernek ez kevés. Vajon mikor kapnak békét a világ számtalan pontján mai napig fegyverropogásban élő milliók? A kommunista pártok, így a Magyar Kommunista Munkáspárt is csak az egyetemleges békét tudja elfogadni. Ma sem kizárt, hogy a globalizálódott nemzetközi finánc-tőke valami örültséget csináljon. Az emberiség egy szűk része ma sem akar lemondani erőszakosságáról, újsütetűen a világ csendőri szerepéről.”

Emlékezni kötelesség

A II. világháború európai hadszínterein zajló harcok befejezésének 64. évfordulója alkalmából Debrecen önkormányzata 2009. május 9-én koszorúzást rendezett. A Munkáspárt és a Baloldali Front képviselőjében Szatmári Boglárka, a Munkáspárt megyei alelnöke és Dózsa Miklós, a Baloldali Front országos elnökségének tagja, KB-tag koszorúzott. A rendezvényt követően az Oroszországi Föderáció Debreceni Főkonzulátusának meghívására baráti beszélgetésen vettek részt. Más párt, s így a szocialisták sem koszorúztak. Május 9-én a Munkáspárt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei elnöksége a nyíregyházi temetőben a város felszabadításakor elcsott szovjet katonák emlékművénél tisztelgett.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspарт.hu>